

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בס"ד • י"א אייר ה'תשפ"ה פרשת אחרי מות קדושים • גליון 1508 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת שבת: י-ם 18:46 ת"א 19:04 חיפה 18:58
צאת השבת: י-ם 20:05 ת"א 20:08 חיפה 20:08

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

חיזוק האומה על ידי שמירת הלשון

בין פסח לעצרת - הם ימי תיקון המידות כפי שהדברים נלמדים ונרמזים ב'ספירות' וכתובים בסידורים - בשולי הספירה. דווקא בימים הללו שבהם יש לשים את הדגש על תיקון המידות, מתו תלמידי רבי עקיבא, בגלל קלקול המידות שלא כיבדו זה את זה ודיברו לשון הרע איש אל רעהו (עיין מהרש"א יבמות סב ב). ואכן אנו נוהגים בימים הללו בין פסח ל"ג בעומר, שאז פסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, לא להתחתן ולא להסתפר ולהתגלח לאות צער ואבלות על מותם. אבל אין זה מספיק להיזכר בטרגדיה שפקדה את תלמידי רבי עקיבא. אלא עלינו ללמוד לקח ולעשות מאמץ גדול לכבד איש את רעהו ולא לדבר לשון הרע ח"ו. בייחוד אלו העוסקים בתורה צריכים להשתדל ולהתאמץ ולקדש שם שמים בהליכותיהם, במידותיהם ובשמירת לשונם.

נכון לעכשיו, תיקון המידות, שמירת הלשון ונתינת כבוד איש לרעהו, זה לא רק עניין פרטי אלא בראש ובראשונה עניין לאומי. בגלל שנאת חינו גלינו מארצנו, והגורם הראשי לשנאת חינו היה לשון הרע. לכן כתב ה'חפץ חיים' ר' מאיר ישראל הכהן זצ"ל מראדין את ספרו, כי הוא כאב את כאב האומה והדור הסובלים בגלות. ואמנם ספרו 'חפץ חיים' השפיע ומשפיע על אלו שזוכים ללמוד אותו ומטהר את לבם ופיהם. גם בימינו, כאשר זכינו בימים שבין פסח לעצרת להקים את מדינתנו האהובה ולשחרר את ירושלים והר הבית מידי זרים, עלינו להמשיך ולתקן את המידות, לשמור על לשוננו שלא לדבר ולקבל לשון הרע, ולכבד איש את רעהו, לא רק בשביל עצמנו, אלא גם בשביל אומתנו והעולם כולו, שמושפע מאתנו. עלינו להמשיך ולצעוד במעלה הדרך המפותלת לגאולה השלמה, תוך כדי שאנו משתדלים להיטיב את מעשינו, ומתוך כך נזכה לראות עין בעין כיצד "ד' עוז לעמו יתן, ד' יברך את עמו בשלום" (תהילים כט יא).

מהמצפה לניצחון ולישועה השלמה

ג'ר רגמן ב'י"א

פסח שני, שלישי ורביעי

הרב אמיר דומן עמוד 2

האובות והידעונים

הרב אורן טרבלסי עמוד 2

ישראל קדושים

הרב יורם אליהו עמוד 3

מעשה בתהילים פרק ל"ד

הרב אברהם אנגל עמוד 3

מרכבות גדעון

הרב ליאור לביא עמוד 5

האיש שלא התלונן נגד ד'

הרב שלמה אבינר עמוד 8

לדשדש קדימה

הרב חגי לונדין עמוד 8

קונפליקטים בנישואין

אסתר אברהמי \ זוגיות

מתארגנים למדרות

אורית דהן \ חינוך

בעמוד 7

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

(ויימנו על הקורבן ע"י שליח שיקריב גם בשמם). ואילו היו טמאים גם בערב, בזמן אכילתו, לא היו שואלים דבר! ובניסוחו של "אור החיים הקדוש": **"וכי מה מבקשים? ליתן להם תורה חדשה?!"** עיין שם שמביא עוד אפשרויות **במסגרת ההלכה** שהעלו אותם צדיקים, שזכו והתגלגלה זכות פרשת פסח שני כולה על ידם.

אלא שבאמת התורה כן חידשה בפסח חידוש מופלא של "דיחוי": "נדחה לפסח שני" (משנה). לא כי "מגיע לך" או "אין זו אשמתי". זה ממש לא מתחיל מהבעיות האישיות והאנושיות שלנו. **אלא משום שפסח כולו הוא חידוש אלוקי של "חיפזון שמחוץ לסדרים העולמיים ואפילו הרוחניים. וחיפזון אלוקי יש לו מחיה, הוא עלול להותיר אחריו שובל של "קצוות פתוחים" ועניינים בלתי פתורים בחיים ובמצויאות - עבור היחידים: "יחיד נדחה לפסח שני, ואין ציבור נדחה לפסח שני".**

כדי למנוע מצב של "אדמה חרוכה" אחרי החיפזון וההכרחים האלוקיים שבכל דור ודור, באים בהנהגה האלוקית "פסחים מאספים", השני, השלישי והרביעי... שכוונתם את הנפוצות: **"כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו, כי הלך לפניכם ה' וימאספכם אלוקי ישׁרָאֵל."**

לשאלות באמונה, עצה והדרכה: amirduman@gmail.com

עומק הפרשה
הרב און טרבליס ר"מ במכון מאיר

מתחבר בעל האוב, רצון פרטי אנוכי שהוא ההיפך מהרצון הקדוש של החיים להעניק ולתת. את מעשה הידעוני מסבירה הגמרא במסכת סנהדרין: "ידעוני זה המניח עצם ידוע בפיו והוא מדבר מאליו"³. הידעוני שם בפיו עצם חיה ששמה "ידוע" והיא מדברת מפיו ומגלה לו דברים נעלמים. המפתח להבנת תומאת הידעוני נעוץ אפוא בהבנת החיה ממנה הוא שואב את כוחו. המשנה במסכת כלאים⁴ מזכירה חיה מיוחדת במינה ששמה "אדני השדה", שנחלקו התנאים בדינה האם היא מטמאה כטומאת אדם. כלומר זו חיה בדמות אדם ולכן יש דעה במשנה שהיא גם מטמאה כאדם. הברטנורא בפירושו למשנה מסביר שזו חיה שגדלה בשדה שצורתה כצורת אדם, ומחוברת בטבורה לחבל היוצא מהארץ. וכשרוצים לצוד אותה יורים על החבל חצים מרחוק עד שהוא נחתך והיא צועקת בקול מר ומתה מיד. ומוסיף הברטנורא שזו החיה ידעוני הכתובה בתורה. וכך כותב גם ספר החינוך⁵

הקב"ה ברא בעולם חיה מיוחדת שמשקפת לאדם לאן הוא יכול להגיע בידידתו. עיקר האדם אינו הגוף אלא הנשמה. אך האדם יכול לשכוח זאת ולחיות חיים שרק מבחוץ דומים לאדם כמו אותה חיה שצורתה החיצונית כצורת אדם אך חבל הטבור

המשך המאמר בעמוד 4 <

"בלתי אשם" משתווה ומתחלף ל"בלתי אחראי". כך שבאופן הכי בנאלי (גם אם בשפה גבוהה ואינטליגנטית, משופעת במקורות וציטטות) - המושג של "הזדמנות שנייה" נלקח מהתרבות הסלחנית וה"מכילה", שאין בה החלטיות ואמת ברורה, שבה כל הערכים רק יחסיים ותלויי "הבנייה חברתית": 'נו, תן להם גם הזדמנות, אל תהיה קשה, מה איכפת לך? תראה כמה הם רוצים, למה שיישארו בצד? זה לא אשמתים!... ואת הקשקוש הזה, הנוצר-פוסטמודרני, "מלבישים" על דברי תורת אמת נצחית, ותולים במילים: "למה ניגרע?" את כל הדיישה שכבר התבשלה בתפיסה המעוותת הזו מלכתחילה. ועכשיו נבוא אנחנו ונאכל את זה, רק כי זה מוגש לנו בכלים נוצצים? חלילה לנו! **האם "למה ניגרע?" נברא כדי להכשיר כל פשע וזוהמה? לתת מקום לכל רשלנות ומחדל? לצנן ולייבש כל להט וצימאון נוקב לאמת ולקודש? לגונן ולחוס על כל מי שמרגיש את עצמו "קורבן"?** פסח שני לא מתחיל מ'זו לא אשמתי - מגיעה לי הזדמנות שנייה! זה בכלל לא קשור לאשמה, ולא "מגיע" לך כלום, בטח ובטח אם לא התאמצת, אם כשלת או התרשלת. לפי חז"ל ורבותינו המפרשים - אדרבא: אותם אנשים שנטמאו לנדב ואביהוא ביום השמיני בניסן, ביקשו לקיים מצוות **אכילת הפסח** בליל ט"ו בניסן **שבא כבר לאחר טהרתם,**

פסח שני, שלישי ורביעי

אם תשאלו את GPT, מהו הרעיון של פסח שני, הוא יאמר משהו מעין זה: "פסח שני מגלם בתוכו את הרעיון הגדול של "לא מאוחר מדי". גם מי שנמנע ממנו להשתתף בזמן - בגלל סיבה מוצדקת - יכול להשלים את החסר. **פסח שני הוא הוא סמל לתשובה, תיקון, הזדמנות שנייה.**" סוף ציטוט.

יפה, לא? ממש בינה יתירה. **אך אין מספיק מילים כדי לתאר כמה נורא ואיום עלול להיות המסר המתוק הזה.** עשו טובה לעצמכם, וקחו "כלל אצבע" לגבי כל מודל בינה מלאכותית: בכל פעם שאתם מרגישים שקיבלתם ממנו מסר מתוק ו"מחזק" - תחשדו. סיכוי מצוין שהוא מחמיא לחולשות שלכם, מנרמל אותן ומיפה את הקשיים בטיעוני 'זו לא אשמתי'.

מדוע זה כך? סיבה מרכזית היא שהבינה המלאכותית אינה חושבת, אלא רק עוקבת ומחקה. את מה היא מחקה ואחרי מי היא עוקבת? אחרי האנושות כמובן; היא "חקיינית תרבותית". החישובים הסטטיסטיים האסטרונומיים שלה "מנבאים" את התשובה הרצויה, לפי הנתונים הקיימים במאגרים הבלתי נדלים של רשתות המידע העולמיות, ואלו משקפות בסך הכול את התרבות המצויה, ולא הרצויה. **ובתרבות הנוכחית - להיות "קורבן" זה אחלה, זה מקנה המון זכויות ונקודות טובות. בתרבות המקובלת מסביבנו, להיות**

האובות והידעונים

האובות והידעונים מופיעים בפרשת קדושים לא פחות משלוש פעמים. בפעם הראשונה נאמר האיסור עצמו לא לפנות אליהם (יט,לא). בפעם השניה נאמר העונש לשואל בהם (כ,ו). ובפעם השלישית החותמת את הפרשה (כז), נכתב העונש לבעלי האוב והידעונים עצמם - "ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעוני מות ימתו". נראה אפוא שיש באובות ובידעונים טומאה מיוחדת שהתורה רוצה להרחיק את ישראל ממנה, ולכן חוזרת על האיסור שלוש פעמים בפרשה שכותרתה היא הקדושה הפך הטומאה. **מי הם אפוא האובות והידעונים ומהי הטומאה הגדולה שיש בהם?**

בעל האוב מעלה את המת ושואל אותו דברים נעלמים. הרב קוק זצ"ל¹ מסביר שהמילה אוב נגזרת משורש אב. לאב שתי משמעויות מרכזיות בעברית, מלשון אב-אבא, ומלשון אביה - לרצות, "לא אבה יבמי". הרצון הוא כוח מרכזי בנפש האדם שעל ידו מנווט האדם את מעשיו ויכולותיו. **השורש המשותף של המילים מלמד שכוח האביה (הרצון) האמיתי נמצא באב.** מהותו של האב היא הולדת תולדות, הענקת חיים חדשים. יש מדרגות בנתינה שאדם יכול לתת. אפשר לתת חפצים כסף חיוק, אך הנתינה הגדולה ביותר היא החיים עצמם, וזה מה שנותן האב. אפשר היה לחשוב בטעות

אחרי מות קדושים ישראל קדושים

"וידבר ה' אל משה לאמור דבר אל כל עדת ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקים". על הפסוק הזה נאמר במדרש רבה (ויק"ר כדט), "קדושים תהיו, יכול כמוני? תלמוד לומר כי קדוש אני ה' אלוקים, קדושתו למעלה מקדושתכם". שואל הנתיבות שלום, מה שאלת המדרש, יכול כמוני? היעלה על הדעת שידמה אדם יצור אנוש, לה' יתברך? ומה התשובה בזה שקדושתו למעלה מקדושתכם? והוא מסביר, שהתורה מכוננת אותנו לקדושה בענייני היתר, כקדושת האכילה וקדושת חיי המשפחה, כי קדושה היא מקור ויסוד האור בכל העניינים, שכלל שיהודי נשמר יותר בטוהרה, הריהו מאיר בכל ענייניו, ולבו פתוח לכל דבר שבקדושה. ועל קדושה זו, אפילו בענייני היתר, נאמרו דברי המדרש, "קדושים תהיו, יכול כמוני... קדושתו למעלה מקדושתכם", שאין פירוש קדושה, להתנער לגמרי מהעולם הזה, לפרוש מהעולם, לא לאכול ולשתות, לא לבנות בית ולחיות חיי משפחה, אלא רצון ה', שאת מצוות קדושים תהיו, יקיים היהודי בתוך העולם הזה, שיבנה את עולמו על היסוד של 'בכל דרכיך דעהו'. אין הפרישות הגמורה התכלית הנרצית לפני ה', כמו שאנו רואים בחז"ל, שהגזיר נקרא חוטא כי ציער עצמו מהיין וכו', כי הקב"ה רוצה שתהיה לו דירה בתחתונים, שכלל

לע"נ הקדוש ר' צבי גלאט הי"ד

מעשי העולם הזה, יבנה היהודי בית, דירה, לה' יתברך, זו הכוונה, 'קדושים תהיו יכול כמוני', האם יתכן שקדושתכם תהיה קדושה מעין קדושת ה' יתברך, לפרוש לגמרי מהעוה"ז ולברוח מכל ענייניו, תלמוד לומר, כי קדוש אני ה' אלוקים, קדושתו למעלה מקדושתכם, והקדושה שתובעים ממכם היא, שבתוך העסק בענייני העולם, יכניס יהודי קדושה ויתקדש בכל ענייניו הארציים.

שואל הנתיבות שלום, ואם יטען היהודי: איך יתכן שאהיה קדוש הרי אני משוקע בתאוות וטומאות שונות, ומה שייך אלי הציווי של קדושים תהיו? על זה התורה אומרת את התשובה 'כי קדוש אני ה' אלוקים', יהודי הוא חלק אלוך ממעלה, ואין דבר הכתוב בתורה שאינו מסוגל להשיג אותו מכוח חלק אלוך שבקרבו, ובכלל קדושים תהיו, יש גם הבטחה, שאם תעשו את המוטל עליכם, אזי לבסוף קדושים תהיו.

הוא מוסיף דברים נפלאים בקדושת ישראל. יהודי מצד שורש נשמתו הוא חלק אלוך ממעלה ומסוגל להגיע לקדושה, מה שאין כן בגוי שזה לא שייך אצלו כלל, אבל על היהודי נאמר 'אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש', 'אנשי קודש תהיו לי, שמצד עצמותו ושורש נשמתו, יש בו קדושה, ועליו להיזהר שלא יקלקל זאת. לכן זה נאמר בלשון שלילה, כדברי רש"י על הפסוק, "היו פרושים מן העריות ומן העברה", כי עצם הדבר להיות קדושים, הרי משורש נשמתם קדושים הם, וכל המצווה היא רק הווי פרושים מן העריות, שאז

הרב יורם אליהו
ר"מ במכון מאיר

ממילא, קדושים תהיו, מכוח שנשמות ישראל הן מציאות של אנשי קודש תהיו לי. ויש כאן גם בחינה שבהתחלה אתה משתדל ובסוף זוכה למתנה, כי יהודי משורש נשמתו הוא קדוש, וההשתדלות שהוא צריך לעשות, היא רק פרישות מכל ענייני תאוות העולם הזה, וממילא יגיע לתכלית הקדושה. בשאיפה לחיי קדושה והתעלות חי חברי ר' צבי גלאט הי"ד שנרצח בחברון, בליל שבת אור לי"ז באייר תש"מ. הוא הספיק בחייו הקצרים לחבר חיבור עמוק על חובת העליה לארץ ישראל בימינו, כדי לעורר את בני הור"ל לעלות ארצה, ופעל רבות בנושא, גם השבת שהיה בחברון ונרצח, הייתה במסגרת פעילותו זו. ביומניו שנמצאו אחרי מותו, נמצאו דברים מדהימים על שאיפות הקודש שלו, וכך כתב, 'ה' רחם עלי, תן אהבתך ויראתך בליבי, תגביר רצוני לקיים רצונך, הקב"ה, מלא כל הארץ כבודו... לדעת כי באמת אין עוד מלבדו." "אני רוצה להיות שמח, לשמוח בחיים... לשמוח בעצם העובדה שאני לומד תורה, תורת ארץ ישראל, שאני מקיים רצון ה' עכשיו ומתדבק בו, אני מקיים מה שה' ציווה אותי במלוא יכולתי. אין סיבה למה לא לשמוח - אתה חי, אתה קשור לקב"ה, ועוד זכיתי להיות מעם ישראל, ובארץ ישראל וללמוד תורת ישראל... אני צריך לחשוב בכל רגע איך לקיים רצון ה'.. תחוס על כל רגע של חיים שיש בך ותשתמש אתו לתכליתו". עלה והתעלה ר' צבי עד למדרגת הקדושים, שאין כל בריה יכולה לעמוד במציצתם. הי"ד. תנצב"ה

פותחים סידור חיבור מחודש לעבודת התפילה הרב אברהם אנגל*

מעשה בתהילים פרק ל"ד חלק א'

כאיש מירון מזה כחמישים שנה, לקראת ל"ג בעומר הממשמש ובא, איחד את שני הפרקים הבאים לחשיבות אמירת התהילים. בישיבות שבהן למדתי בימי נעורי, נחלים, כרם ביבנה, לא נתנו מקום לאמירת תהילים כדבר שבשגרה. הגישה הליטאית של הר"מים ייחסה מקום ללימוד, לעבודת המידות. את התהילים השאירו לעיתים נדירות, שעה שהיה צורך להתפלל לרפואתו של חולה, וכד'. זכרני שבנחלים הרבו באמירת תהילים כשהתפללו לרפואת הרב לפייאן זצ"ל, והרב אריה לזין זצ"ל.

כשהגעתי למירון גיליתי שיש בעולם התורני מקום חשוב לאמירת התהילים. החל מהתיקון הכללי, שרבים מתמידים לומר אותו אף שאינם חסידי ברסלב בהכרח. יש אומרים את התהילים בחלוקה של הספר: לחמישה ספרים, לימי השבוע, לימי החודש ועוד. רבים נוהגים לסיים את כל התהילים בזמנים מיוחדים כמו בשבת, בערב ראש חודש, בראש השנה, בשבועות ועוד. גם אני התחלתי, בלי נדב, בסדר אמירת התהילים

הוא מפקיד את משכורתו החודשית. הוא גם עוקב ודואג שלא תהיה לו חריגת חובה, שתצריך אותו לשלם ריבית או עצירת השימוש בחשבון. הוא מתכנן את המאזן הכלכלי שלו בהתאם. אבל מה קורה כאשר לפתע מתקלקלת לו המכוננית, או מכוננת הכביסה שבקה חיים, ויש לו הוצאה בלתי מתוכננת וחורגת בהרבה מהתקציב החודשי שלו? או אז, הוא נאלץ לקחת הלוואה חד פעמית ולשלם אותה בתשלומים חודשיים בהתאם. האדם הרואה את הנולד פועל אחרת. הוא חוסך מדי חודש מעט כסף, ומפקיד אותו בחשבון חסכון סגור. ואז כשקורית איזו תקלה או דרישה להוצאה חריגה, הוא פודה מהחסכון השמור לו לעת צרה. כך, אמרתי, זה בתפילה. ישנן התפילות השגרתיות, לצרכי יום יום שלנו, פרנסה, גשם, בריאות וכד', זה העובר ושכ. אבל לפעמים יש אירוע חריג, הוצאה חריגה. אמא נהיית חולה, אבא פוטר מהעבודה. ואנחנו לא יודעים אנא אנו באים, לכך יש את חסכון התהילים. אותם פרקי תהילים שאנחנו אומרים מעבר לתפילה השגרתית, כשהיא כבר נגמרת. המשך המאמר בעמוד 5 <

קומת אדם

צפורה רוזנברג

איזו רגישות
יש באסור
קללת חרש
על אף שלא שָׁמַע
בְּכָל זאת הַתְּבַיְתָה

קל וחומר לְמִי
שֶׁנֶּעְלַב וְנִפְגַּע
וְיֵשׁ מִדְּרַגָּה שֶׁל
נְקִיּוֹת בְּמִחְשָׁבָה
שֶׁתִּמְנַע קְלָלָה
כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִלְוֶה אֶת הַקּוֹל

איזו מַעֲלָה סְמוּיָה
בְּאִסוּר הַקְּשָׁלָת עֵינָיו
וְאִף הַסְּמִיָּא בְּדָבָר
שֶׁאִינוּ מְבִינִים וְיִמְרָמָה
כִּי הַמַּעֲיָדָה
מַעֲיָדָה עַל שְׁפָלוּת

כְּמֵה יָרַד עֲלוֹל
אָדָם לְנַחֲוֹת
לְבוֹר תַּחְתִּיּוֹת
בְּלִי יָרְאָה
מַעֲיֵן עֲלֵינוּ
שְׁצוּפָה

וממול הכי נִשְׁבָּב
שֶׁנִּזְהָר וְנִשְׁאָף
לְפָלֵל הַמִּפְרָסָם
וְאֶהְבֶּת לְרַעַף
תַּמְצִיית הַתּוֹרָה

לְלַמֵּד וְלִלְמַד
לְכַבֵּד זָקֵן וְנָשׂוּף
לְרֹאוֹת אֶת הַשְּׁקוּף
לְזַקֵּף כָּל כְּפוֹף
בְּהַתְחַשְּׁבוֹת

לְהַתְיַחֵס לְאָדָם
שֶׁנֶּעְלַם בְּנִבְרָא
בְּאֲצִילוֹת
אוֹ לְפָחוֹת
בְּהַגְנוֹת

המסווה מעל דמותו השאלה המסתירה עליבותה בסבך זקן הפרא. נבחל מעצמו חפן את תחתית זקנו באצבעותיו ומשכו ברוגז כמבקש לכלות בו חמתו. דמועות זלגו מעיניו תחת טליתו. לחלח בהן את יד ימינו והעבירה על מצחו. נזכר שקרא בדברי המקובלים שמועיל הדבר למחיית עוונות...

כמוצאי אותו יום הכיפורים נתמלא איבה על זקנו כאילו נתגדל בכוחו של שטן. נכנס לחדר האמבטיה, נטל מספריים משוננות היטב ביד שמאלו, בימינו אחז בקצה זקנו, מתחו והעבירו עד אמצעו בין גזרי המספריים הפשוקות. כבר חש את לחישת החיכוך של הלהבים אך לא מצא בקרבו די אומץ להשחית הוד זקנו.

הלך להשיח צרתו בפני חברו ש"הסיתו והדיחו" לגדל זקנו באין מעצור. להפתעתו התיר לו לשלוח יד בזקנו. וכיוון שהיה אותו חבר בקיא במלאכת הספרות "מצווה בו מבשלוחו", בא לבית חברו, התיישב אל מול מראה קטנה והזהירו לכל יקצץ זקנו יתר על המידה ואף סימן לו את הגבול בתחתית גרונו. תוך שחברו מספר והולך היו משוחחים ביניהם שיחה ערה אודות ציור נוף שהיה תלוי ממולם על הקיר, מעשה ידי הספר שהיה גם צייר. כשסיים לעשות זקנו הציב לפניו מראה ואמר: "הבט! פנים חדשות באו לכאן".

"הציץ במראה ונפגע" שערות זקנו קוצצו עד סמוך לשורשיהן. בוש ונכלם יצא לרחוב החשוך והליט פניו בכף ידו פן חלילה יפגוש מי ממכריו וכיוון שהיו אלה ימי קיץ של "בין הזמנים" חיפש מקום להיסתר בו עד יצמח זקנו מעט. נדד לקהילה צפונית מרוחקת שאין לו שם לא רע ולא מכר ושכר דירת חדר לזמן נקוב. איש לא קרא לו "רב" לא "רבי" ולא "רבינו".

איש לא ביקשו דרך כבוד לשאת את דברי תורתו ולא קד לו קידה. סתם! כאחד האדם.

באחד הבקרים במקווה המקומי ראהו אחד מזקני הקהילה, הביט בו משתומם ואמר: הלא ראיתך לא מזמן בירושלים עם זקן ארוך ויפה הייתי בטוח שתלמיד חכם אתה".

כן. גם אני חשבתי כך" אמר בוש. הניד הזקן ראשו, ואמר:

"אתה יודע, לפעמים הקב"ה מגלח לנו משהו חיצוני, כדי שנחפש מחדש את הפנים שלנו.

כשתמצא אותו- לא תצטרך זקן כדי שיכירו אותך." "אל תסתכל בזקנך אלא במה שיש בתוכו", אמר דרך הלצה ונתחייכו שניהם.

ותשאנו רוח... רוח התשובה נושאת אותו לפסגות "דלות חמצן" שקשה להתקיים בהן בלא "ריאות" מפותחות יפה.

משכים קום בשעות הקטנות של הלילה ואץ רץ למעיין ליפתא וטובל בו בימות הגשמים כבימות החמה וכשאינו עומד בתנאי קונס עצמו, עיתים עונש ממון עיתים מסתגף במיעוט שינה ועיתים מסלק את המזרון ומסתפק בקרש המיטה, ואם לא המית בזה את יצרו הוא ישן על רצפת האבן. כשלא עולה בידו תפילת לחש בכוונה נכפל צערו עד בלי די. ולא די לו בכל זה אלא שמבקש גם לצמצם עיניו תוך ד' אמותיו כדי לדחוק ולהיכנס "לפני ולפנים" אל הקודש. אך סבך דמיונות העבר לא מגיחים לו ומבטו פורץ גדרו כדי להשביע עיניו ב"צורות היפות" ו"די למבין". בצר לו ביקש תחבולה וחיפש משקפיים שיש בסגולת עדשותיהן לעוות את ה"צורות היפות". הגיע לחנות משקפיים ושאל מה ששאל אך מבטו המשתומם של המוכר הרתיעו ולא העיז לפרש כוונתו פן יתבוזה ויתחלל שם שמים. פעם שמע שהרב עובדיה יוסף אף הוא ביקש לו תחבולה כנגד "היזק הראייה" וכשנאלאה לאושש שמועה זו נואש ממאמציו.

חבר אמר לו שראוי לו לגדל זקנו פרא ותמך דבריו בזוהר הקדוש, שם נאמר מפורש: "אוי לו למאן דאושטי ידיה בדיקנא יקרא" ובכלל לא ראוי ליהודי לגעת בזקנו, כ"תשובת המשקל" למעללי של הצורך הנצאי שקלגסיו התעללו בזקניהם המהודרים של יהודים נשואי פנים.

הדברים ירדו לחדרי ליבו וחדל לגעת בזקנו עד שברכות הימים השתלשל עד טבורו ודעתו זחה למראהו המעטר את פניו ומדגיש את מעט אור הקודש שהחל מבצבץ מעיניו. ממכריו בני גילו כבר נוהגים בו מידה של סלסולי כבוד וכשהוא מזדמן לבית כנסת שכונתו בין מנחה לערבית נותנים בו מתפללי בית הכנסת עיניהם ומבקשים: "רבינו תאמר לנו כמה דברי תורה". הוא מנסה להשתמט בענווה מעושה ולבסוף שולף מאמתחתו דבר תורה הגון ומפליאם.

על חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלֵי דְעַת...

על חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה...

על חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב...

על חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִרְאֵית הָעֵינַן...

על חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת...

על חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹהָרָא...

אגרופו של המילים העתיקות היכה בפראות על לוח ליבו בעיצומו של יודיו יום הכיפורים, קורעות את

הקדושה אליה פרשת קדושים מכוננת לרומם את האדם. להתחבר לעולם הרוחני שלו, ולכוון את רצונו לרצות להעניק ולתת.

- 1. ראש מילין שורש אב
- 2. ברכות יח:
- 3. סנהדרין סו:
- 4. פרק ח משנה ה
- 5. מצווה תקיד

הטומאה של החיה "ידוע" שמייצגת את חיי האדם שעסוקים ושקועים רק בעולם החומר. דעת היא חיבור השאלה לאן ולמה האדם מתחבר, לנשמה שלו או לתאוות החומריות. השקיעה בעולם החומר היא ההפך ממושג הקדושה שמהותו התרחקות ונבדלות מהחומר. **טומאת הרצון בבעל האוב וטומאת הדעת בידעוני, מבטאים את היפך**

המשך המאמר מעמוד 2 של הרב טרבלסי < **שלה מחובר לארץ** וממנה הוא יונק את חייו כתינוק היונק את חייו מאימו. מה שמעניין ומעסיק אותו זה הארציות והחומריות, וכשמנתקים אותו ממנה הוא צועק בקול מר. חיים ששקועים בחומר בלי פתיחות לעולם הרוחני אינם חיי אדם באמת, כמו החיה שדומה לאדם רק כלפי חוץ. מזה נמשך כוח

מרכבות גדעון

מיהו גדעון ולמה הדמות שלו משמעותית כל כך לזמן שבו אנחנו נמצאים עכשיו?

על איזה מלאך רוחני, אבל כל עניינו של שמשון הוא להרוג את הפלישתים כשליחות לאומית. עד היום מתנגנת אמירתו 'זְכַרְנִי נָא וְחַזְקֵנִי נָא', זה לא אומר שאנחנו הופכים להיות חיות אדם, צמאי דם, לגמרי לא! אלא אנחנו יודעים שמי שאוהב את ישראל אוהב את הקב"ה, ממילא עם ישראל מסור למען הקב"ה, מוכן למסור את הנפש על גאולת ישראל ועל קידוש השם. ובוהו שגדעון אומר 'וַיֵּשׁ ה' עִמָּנוּ, וְלֹא ה' אִיתָ, הוּא אֵינוּ נוֹתֵן לְבִיטוֹ הַפְרָטִי הַזֶּה לְהִיאָחַז בְּנַפְשׁוֹ'.

במובן הזה, אולי צריך לשיר את ההמנון הלאומי החדש בשינוי קטן: והשם יתברך תמיד אוהב אותנו...

ארבע תכונות דור הניצחון

עוד שתי סיבות לכינוי גדעון "גיבור החיל" על ידי המלאך, מוסיף הרב אלישע: "יש עוד סיבה לכינוי 'גִּבּוֹר הַחֵיל' שהצמיד מלאך ה' לגדעון בפנייתו הראשונה. על פי חלק מהמפרשים הסיבה היא משום שגדעון כיבד את אביו, והכיר לו טובה ברמה המוסרית הפשוטה, יואש אביו הזקן התחיל לחבוט את החיטה, גדעון בנו ראה זאת ואמר לו 'אבא, אתה לא צריך להתאמץ עד כדי כך, אני אמשך אותך' זו עדינות נפש שבאה לידי ביטוי ברמה הבסיסית של כיבוד הורים".

"הסיבה השניה לגבורתו של גדעון" אומר הרב "היא שגדעון לא התייאש, העובדה שהוא בחר 'לְהִנָּס מִפְּנֵי מִדְּיָן' לימדה אותו שיש בו גבורה, הוא גילה בעצמו תקווה וחוסר ייאוש שמתוכם נבע הכוח הגדול שלו ללמד זכות על ישראל. גדעון לא התייאש והמשיך בעבודה למרות הסכנה מהמדיינים, כיוון שהאמין בעם ישראל, הוא האמין בכוחו של עם ישראל להיגאל. באותו כוח של אמונה בעמו, שהתגלה בעבודתו בגורן, הוא נדרש להשתמש בהנהגתו את העם, לכן אומר לו ה' 'לָךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל' - גם כוח לימוד הסנגוריה וגם הכוח שגילית כשלא התייאשת".

ולסיכום, מהן ארבע תכונות הגיבורים הרוכבים על מרכבות גדעון וצועדים בעקבותיו? א. לימוד זכות ועין טובה על הדור; ב. שימת הכלל לפני הפרט; ג. הכרת הטוב וכבוד לשורשינו; ד. גבורה ותקווה, ללא ייאוש.

ארבע תכונותיו של גדעון. ארבע תכונותיו של דור הניצחון.

* מתוך הספר "ואת רוחי אתן בקרבכם" בהוצאת ישיבת קריית גת

שולח שליח אלוקי - נביא, שמסביר להם כי אין על מה להתלונן שהרי מלכתחילה הקב"ה הזהיר אותם שאם יחטאו בעבודה זרה זה מה שיקרה להם, ומי שחווה את כל ההידרדרות והמצב הביטחוני הקשה כנראה שהוא חוטא. והנה, אחרי התוכחה האלוקית מתארים הפסוקים הבאים דבר אחר לגמרי - את דמותו של גדעון. לפי חז"ל גדעון נכלל בין 'שלושה קלי עולם' (ראש השנה כה עא), הפוך 'מגדולי עולם'. גדעון חובט חיטים בגת, שהוא מקום דריכת הענבים, במקום בגורן, מקום רחב ופתוח שנועד לכך, כי אם היה חובט את החיטים בגורן היו באים המדיינים והעמלקים, ולכן עשה זאת במקום מוסתר חשוך וקטן, שלא יפגעו בתוצרת. והנה מגיע אליו מלאך ה' ופותח את דבריו במילים 'ה' עִמָּנוּ גִבּוֹר הַחֵיל'. התשובה של גדעון היא לימוד גדול, לא פחות מהפניה של מלאך ה'. גדעון אומר 'בִּי אֲדֹנָי יְיָשׁ ה' עִמָּנוּ, וְלֹא מִצָּאָתָנוּ כָּל זֹאת? ומחזק את הטענה 'וְאֵיךָ כָּל נִפְלְאוֹתָיו?! הרי אנחנו חוטפים!

תמיד אוהב אותנו

בדבריו, מביא הרב אלישע כמה יסודות שכל אחד מאיתנו יכול לאמץ מהתנהגותו של גדעון שמכונה בלשון המלאך "גיבור חיל": "דווקא לאחר שגדעון שאל - מדוע לא עוזר לנו הקב"ה כמו שעזר ביציאת מצרים? אומר לו ה' 'וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִפֶּה מִדְּיָן, חז"ל מסבירים שהכוח הזה הוא כוח של לימוד סנגוריה על עם ישראל". ללמד סנגוריה על הדור פירושו לראות כמה טוב יש וכמה הדור הזה ראוי לישועה גדולה. לראות את הטוב ולשים עליו את האצבע, ולא על כל מיני חולשות ומצבי רפיון.

נקודה נוספת בדברי גדעון היא הבלטת תשועת הכלל ולא עניינו הפרטי, ממשך הרב אלישע: "צריך לשים לב לעוד נקודה מעניינת, המלאך אמר לגדעון בלשון יחיד 'ה' עִמָּנוּ, רק איתך, באופן אישי, אבל בשאלתו של גדעון הוא אומר 'וַיֵּשׁ ה' עִמָּנוּ בלשון רבים, אין לגדעון בעולמו עניין פרטי, אני, ה' עימנו".

"הפניה של המלאך היא פניה אישית אל גדעון, כרגע המלאך לא מדבר עם הדור כולו, וזה המבחן והבירור שגדעון עובר כאן - האם באמת אכפת לו מהכלל או שמספיק לו שהמלאך התגלה אליו... עוד אחד מ'קלי עולם' זה שמשון הגיבור, הוא נזיר, היום כשאומרים נזיר חושבים על הסתגפות,

השבוע, ביום שני, התרחשו כמה אירועים בעלי משמעות במקביל: ראשית כל - לאחר עשרים שנה של מאמצים רבים החלו עבודות השיפוץ בכותל הקטן שברובע היהודי המתחדש ("המוסלמי") בירושלים, באישורו של ראש הממשלה.

מעט לאחר מכן, בטקס ציבורי מרגש ומרומם בשכונת קדמת ציון, הצופה אל הר בית ה', שממנה רואים בעיניים ממש את הפסוק 'וַיִּבֶן כְּתִיבֵי וַיִּשְׁכֵּן', נחנכה כיכר על שמו של מו"ר הרב אלישע וישליצקי זצ"ל. המקום הולך ונבנה, צומח וגדל ברוך ה', לאורך השנים, בליווי, בתמיכה ובעידוד קרובים של הרב אלישע זצ"ל. לא לשווא חצב ונטע הרב אלישע זצ"ל. מן האבנים ומן הנטיעות שלו הולכת ונבנית העיר ירושלים שמכוחה פעל ואליה שב. וכפי שנכתב על השלט שהוצב: "איש ירושלים שפעל באהבה מכוחה ולמענה בכל הארץ".

האירוע השלישי היה פרסום השלב הבא במלחמה מול האויב העזתי: "מבצע מרכבות גדעון", שמטרתו הכרעה והכנעת החמאס בעזה ושחרור כל החטופים... בניגוד לעבר, צה"ל יישאר בכל שטח שיוקרע, כדי למנוע את חזרת הטרור, ויטפל בכל שטח שיטוהר בהתאם למודל רפיח שבה שוטחו כל האיומים והיא הפכה לחלק ממרחב הביטחון".

יום אחד. שלושה אירועים. לכאורה לא קשורים זה לזה. אבל ליכי אומר לי שיש קשר עמוק ביניהם.

"מרכבות גדעון" - מיהו גדעון ולמה הדמות שלו משמעותית כל כך לזמן שבו אנחנו נמצאים עכשיו? כדי להתחקות אחרי דמותו של השופט שאת דבריו: "מִמֵּנֵי תִרְאוּ כֵּן תַעֲשׂוּ", מכיר ככל הנראה כל קצין בצה"ל, נלך בעקבות עיונו של הרב אלישע זצ"ל.

צמיחה מתוך משבר

ולהלן תמצית משיחה של הרב אלישע זצ"ל* המתארת את המציאות שממנה צמחה מנהיגותו של גדעון: באותה תקופה היתה ירידה רוחנית ומוסרית, הרבה עבודת אליילים, והקצף הגדול של אלוקים התגלה במידת הדין. אויביו הצליחו לפגוע בנו בצורה קשה מאוד, עמלק ומדין חברו יחד, והשחיתו את כל היכול החקלאי שנודע ונקצה מה שהיה אז עיקר החיים ועיקר הפרנסה. אין מכה גדולה לחקלאות מזו שמשחיתים את היכול. מדין ועמלק רצו לפגוע בישראל ולהחליש את כוחנו. הפסוקים מתארים את זעקת ישראל לקב"ה. וה'

בשבוע הבא א"ה, נביא את חלקו השני של המאמר, נספר סיפור מופתי שארע לי באחת השנים בלג' בעומר במירון.

* הרב אברהם אנגל מחבר הספר על התפילה "ואביה תהילה" לתגובות avrahamengel1@gmail.com

עו"ש וחשבון חיסכון. ברגע שאתה רואה שחשבון העו"ש בחריגה תאזן אותו בהעברת כספים מחשבון החיסכון. אתה אפילו לא צריך להגיד לי הרשות נתונה לך בכל עת.

כך הקב"ה הוא יודע מתי להפעיל לטובתנו את מערך התהילים שבנינו לשעת חרם, ואנחנו אפילו לא יודעים מכך...

המשך המאמר של הרב אנגל מעמוד 3
 את אותם פרקים ה' מפקיד בתוכנית חסכון, ומפעיל אותם בשעת הצורך, ואפילו לפני הצרה, בשעה שאיננו יודעים כלל. תאונה שברגע האחרון נמנעה. קלקול במכשיר שנמנע ברגע האחרון ועוד, ועוד.
 אמר ע"ה אמרה לפקיד הבנק שלה. יש לי חשבון

קונפליקטים הללו בנישואין - על שום מה?

"אני באמת לא מבינה למה יש לנו מריבות, כמעט על כל נושא בהתנהלות החיים שלנו. לפני החתונה, הייתה לנו תחושת אחדות והסכמה, אמנם לא בכל התחומים, אבל סברנו שבזכות האהבה שלנו, הדברים יסתדרו במשך הזמן".

אני שומעת טענה כגון זו, מזוגות רבים שמגיעים אלי. מחד, הם רוצים להרגיש אהבה, מתוך תחושת היחוד, מאידך, הם מוצאים את עצמם מתנגדים ול"ז כשקרוב, ההתנגדויות מובילות להתרחקות רגשית ולכאב על החלום הראשוני שלא מתממש. יש מי שיתייאשו מחלום האחדות ויעברו לשלב של מאבק "צודק" והעיקר לא לוותר. יש מי שיחפשו שקט זמני ויוותרו על עצמם, מה שמוביל לחיים אמנם שקטים כביכול, אך יחד עם זאת עצובים ומתוסכלים. בני זוג רוצים להרגיש שהבית שהוא מקום של רוגע ומקום של ביטחון והם מוצאים את עצמם, נמצאים בהתנגשויות רבות. בהמשך החיים ההתנגשויות מעמיקות, אם לא יוצרים שינוי בגישה למה בכלל יש קונפליקטים ביניהם. לכן זוגות שרוצים להיות ברוע וביטחון ולא יודעים כיצד, מחפשים עזרה חיצונית, כי הם לא מוותרים על עצמם.

מהו קונפליקט?

התנגשות בין ערכים, רצונות וצרכים. ככל שהקשר קרוב ורגשי יותר, כך הקונפליקטים כואבים יותר, אם לא יודעים לקחת אחריות וכיצד לנהל אותם.

עלולים להשפיע על המצב הרגשי של בני הזוג ולגרום למתח ביניהם.

• **חוסר תקשורת:** חוסר יכולת להביע את הרגשות והצרכים בצורה ברורה ויעילה יכול להוביל לחוסר הבנה והתפתחות של חומות רגשיות ביניהם.

• **שינויים בחיים:** שינויים משמעותיים בחיים, כמו הולדת ילדים, מעבר דירה או פרישה לגמלאות, יכולים לשנות את הדינמיקה בזוגיות ולגרום למתח.

• **חוסר שביעות רצון מהזוגיות:** כאשר אחד מבני הזוג או שניהם חוסר שביעות רצון מהזוגיות, הדבר יכול להוביל למריבות ולתחושות החמצה.

• **קונפליקט אישי פנימי:** עלול לגרום לקונפליקט זוגי. מאבק בין רגשות, מחשבות או רצונות שונים בינו לבין עצמו.

• **חלוקת תפקידים לא מאוזנת:** תחושת עומס לא שווה - רגשי, כלכלי, או תפקודי - יוצרת משקעים, לעיתים מבלי לשים לב.

• **משקעים מהעבר ואובדן אמון:** פגיעות קודמות שלא עובדו, עלולות להשפיע על ההווה. תחושת חוסר ביטחון עלולה להוביל לקנאה, התרחקות או שליטה.

(במקרים כאלה, העיבוד וחוויה מתקנת של משקעים טראומטיים, הם הכרחיים, לפני או תוך כדי ייעוץ זוגי).

בשבוע הבא בעז'ה, אכתוב על דרכים לפתרון קונפליקטים.

לקונפליקטים יש תפקיד בבניית הזוגיות והעמקתה: **קונפליקטים מעידים שלכל אחד יש נוכחות שמבטאת את האישיות שלו. ניגודים, הם הבסיס לזוגיות בריאה, כי כאשר כל אחד מביא את אישיותו, זוכה כל אחד מהם ללמוד מהשני נקודות ראייה נוספות שמרחיבות את יכולת ההבנה וההתפתחות שלו.**

אם כך, מה הסיבה שאף שהקונפליקטים חיוניים, הם יוצרים סבל בנישואין, עד כדי כך שזוגות מגיעים לגירושין רגשיים או גירושין בפועל?

הנה כמה מהגורמים שיוצרים קונפליקטים, שידיעתם תאפשר לבני זוג להבין ולהתמקד בגורמים השייכים להם. מתוך כך, ניתן יהיה להגיע לפתרונות ולזוגיות בריאה. (כל אחד מהגורמים, עשוי להיות מאמר בפני עצמו).

• **הבדלים אישיותיים:** כל אדם הוא עולם ומלואו, עם צרכים, ערכים והשקפות עולם שונות. הבדלים אלו יכולים ליצור חיכוכים וחילוקי דעות.

• **ציפיות לא מציאותיות:** לעיתים קרובות, בני זוג מגיעים לקשר, עם ציפיות לא מציאותיות לגבי בן הזוג או לגבי הזוגיות עצמה. כאשר המציאות אינה עומדת בציפיות, נוצר קונפליקט.

• **הרגלים שונים:** הרגלים שונים בתחומים כמו ניקיון, סדר, ניהול זמן או הוצאות כספיות יוצרים חיכוכים.

• **לחצים חיצוניים:** אירועים חיצוניים כמו מחלות, אובדן עבודה, בעיות כלכליות או לחץ בעבודה,

ומתי אנו בוחרים כיצד לפעול גם כשברקע יש חששות ופחדים.

✓ מתי מתערכים ואיך?

הדרכה מראש - עוד לפני שיא ההתרחשויות, כדאי לדבר עם הילדים על עקרונות של שיתוף, הכלה ואחריות חברתית. להאיר להם את העין כלפי מי שנשארים בצד. לבקש שיתוף במקרה שקרה להם או לחבר שלהם. המחשה לעולם תהיה משמעותית יותר. לפעמים נוכל לשתף בחוויה שלנו כילדים.

מעקב והתבוננות - האם הילד שלנו משתלב? האם הוא נראה עצוב, מתוח או מבודד? כדאי לברר בשיחה רגועה. חשוב שניתן אמון בילד ובכוחותיו ולא נמהר לארגן עבורו ולפתור לו את קשייו. או מה כן? - **עידוד ליזום או להשתלב** - אם הילד שלנו לא משתלב - נוכל להציע לו רעיונות: אולי ליצור חבורה קטנה משלו, אולי להזמין חבר נוסף. חשוב לעודד עשייה ולא להיכנס לתפקיד "המסדר החברתי" בעצמנו.

התערבות ישירה - רק במצבים של פגיעה ברורה אם יש השפלה, דחייה קשה או תחושת בדידות מתמשכת - כאן נדרש להתערב ברגישות, לפעמים דרך שיח עם הורים אחרים, או בתיאום עם הגורמים החינוכיים.

שעת חזרה - גם זה דורש בירור מתוך רגשות והתחשבות.

ומה עם התוכן? שבת זה זמן נהדר להעמקה.

לב האם הילד שלנו מצוי בתוך חבורה, מרגיש נוח, או דווקא נמצא בצד. בנוסף, זו הזדמנות להתבונן כיצד הילד שלנו מגיב למצב החברתי ולחיפוש השייכות.

זו גם הזדמנות לחדד **שמונהגות מחייבת ערכים**.

ילד שמוביל - זקוק להכוונה מוסרית: מהי מנהיגות אחראית? איך מזמינים עוד ילדים להשתתף? איך שומרים שלא יפכו ילד אחד לשעיר לעזאזל? איך מפתחים רגישות לזולת?

מה נחשב להתנשאות ומהי התחשבות? ואם זה נשמע לנו שיח לגדולים, הרי שמניסיון גם ילדים צעירים פתוחים לשיח ומרתק לשמוע מה עולה בהם. **שיח פתוח עם הילד** הוא חיוני. שיח המברר את התחושות של הילד סביב ההכנות: איך אתה מרגיש עם הקבוצה? יש משהו שהיית רוצה שיתנהל אחרת? בלי לחץ - אלא ממקום בונה.

לכך נוסף שיש ילדים שבביתם נהוג לעשות מדורה משפחתית. זו מסורת נהדרת ומחברת. לצד זה חשוב לשים לב לצד החברתי של הילדים.

לפעמים קיומו של ערב משפחתי מעורר קונפליקט בין רצונו של הילד לרצון ההורים. הזדמנות לשים לב לתמונה הכוללת ולתת את הדעת. החיבור החברתי הוא משמעותי ואין לזלזל בכך. לפעמים אנו כהורים חוששים מאוד ומונעים מהילד להצטרף לבני גילו. זו הזדמנות לעבודה פנימית שלנו עם עצמנו ולבירור מתי הפחד מנהל אותנו

מתארגנים למדורות

ימי ספירת העומר מזמנים לנו שיח עמוק על מצוות "זאהבת לרעך כמוך". העיסוק בדמותו של רבי עקיבא ועבודת המידות כהכנה למתן תורה הם הזדמנות נהדרת לפגוש את עולמו הפנימי של הילד.

ילד בכיתה א' ידע להסביר לי שניקיון הוא מאוד חשוב וצריך שיהיה נקי גם מבפנים וגם מבחוץ. הילד המתוק ידע לפרט מה זה ניקיון מבפנים. מה שמלמד שניתן להטמיע את השיח העמוק כבר מגיל צעיר.

לצד העיסוק בעבודת המידות ישנה הזדמנות החברתית שיום ל"ג בעומר מזמן לנו.

מדורת ל"ג בעומר דורשת התארגנות מראש, השקעת מאמץ והתגייסות.

ההיערכות החברתית סביב המדורות חושפת לא אחת פערים בין ילדים - יש כאלה שתמיד במרכז, יזמים ומובילים, ויש אחרים שמרגישים מודרים, לא משתייכים, או מתקשים להשתלב. כאן בדיוק נכנס תפקידנו כהורים - לא רק כמשגיחים על הבטיחות, אלא כמדריכים רגשיים-חברתיים שמכוונים את ילדינו לדרך של רגישות, שייכות ואחריות.

על מה חשוב לתת את הדעת?

שייכות היא צורך בסיסי - ילדים שזקוקים לקבוצת שייכות ולא מוצאים אותה - עלולים לחוות תסכול, דחייה ואפילו פגיעה בערך העצמי. לכן יש לשים

אחרי מות קדושים

ענו על החידות בדף הפרשה
 באתר ערוץ מאיר לילדים
 ואולי תזכו בפרס!

המחנה בפרשה

מצאו כמה התמונות דומות

ואהבת לרעך כמוך

"ואהבת לרעך כמוך" - רבי עקיבא אומר שזה כלל גדול בתורה!
 ילדים יקרים, בפרשת "קדושים" התורה מלמדת אותנו איך להיות קדושים בחיי היום-יום שלנו. ומה זה אומר להיות "קדוש"? זה אומר להתנהג בצורה מיוחדת ומרוקמת.
 אחת המצוות החשובות בפרשה היא "ואהבת לרעך כמוך". פרוש הדבר: לאהב את החבר שלך כמו שאתה אוהב את עצמך.
 איך עושים את זה באמת?
 כשחבר נופל, אנחנו עוזרים לו לקום.
 כשמיישהו עצוב, אנחנו מנסים לשמח אותו.
 כשיש לנו משהו טוב, אנחנו שמחים לשתף.
 הלל הקור אומר: "מה ששנוא עליך, אל תעשה לחברך". כלומר, מה שאתה לא רוצה שיעשו לך, אל תעשה לאחרים!
 כשאנחנו מקימים את המצוה הזו, אנחנו הופכים את העולם למקום יותר טוב ומאירים אותו באור של קדושה.
 ישי, ערוץ הילדים

שאלוה בפרשה

- מי עושה את עבודות יום הכיפורים בבית המקדש?
- השלימו: 'ולפני עיוור לא תתן _____'
- מדוע הסמיכה התורה את שמירת השבת למצוות מורא מההורים?
- מהי משוּקָה?
- על מי נאמרו מילות הפסוק "ואהבת לרעך כמוך"?
- מהו בגד שעטנז?

המלצה השבוע

השבוע ביום שישי (חמישי בערב) יחול ל"ג בעומר! צפו בפרק המיוחד לל"ג בעומר בתוכנית "שמשון חוגג חגים" באתר!

הידעה

הסבירו: האדם, המקום והזמן המיוחדים נפגשים בפרשה!

אני יודע כל כך טוב לישון, עד שאני עושה את זה בעיניים עצומות...

איך תדע שהצלחת בחיים? 1. קח צלחת 2. בדוק לה את הדופק...

חולצה אחת הלכה ברחוב, ופתאום נפלה לבור! אל דאגה, היא חולצה...

הבריאה

מאת יוסי שחר.

להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

הצבע של האש משתנה לפי הטמפרטורה - הלהבה הכחולה יכולה להגיע ל-1,300 מעלות צלזיוס!

האש היא תגובה כימית הנקראת בעירה - היא צריכה חמצן, חום וחומר דליק!

הברק הוא צורה טבעית של אש שמגיעה לטמפרטורה של כ-30,000 מעלות צלזיוס - פי חמישה חס יותר מפני השמש!

יש לפעמים תועלת ממה שתחילת עסק התורה הוא שלא לשמה, שעל ידי זה מתמזגת תשוקת הלימוד גם בהכוחות הגופניים והדמיוניים, ואחר כך כשמתקדש האדם ועוסק בתורה לשמה, הכל עולה עמו. אבל אם תחילת העסק הוא לשמה, אין כוחות הגופניים השפלים הולכים עם אותו הזרם העליון מהם, ונמצא שתמיד התוכן התורתי שלו עומד הוא ממעל לגופו, שיש אמנם בזה יתרון מצד נקיון התורה ובהירותה, אבל לעומת זה יש בזה חסרון מצד התמעטות הטבעיות שבה. רק במדה עליונה של קדושה, ברוחב דעה המפלשת את כל העבים, יש קישור אמיץ בכל הכוחות כולם עם התיאור המחשבתי היותר עליון דוקא. ואלה הם **רשב"י וחבריו, שתורתן אומנותם**, יושבי נטעים וגדרה, עם המלך במלאכתו ישבו, נשמתן של צדיקים שנמלך מלך מלכי המלכים הקב"ה בהם במלאכת עולמו.

שמונה קבצים ה, יא

על סדר היום הרב שלמה אבינר

אך לא אמר דבר לה': הרי עמדת בניסיון, אז למה אני סובל? כי היה לו אמון בד'.

ח. שר המשקים הבטיח לו שידאג לו, אך הוא שכח, ועקב זה הוא ישב עוד שנתיים, ולא הבין למה, אך לא התרעם על ד'.

*

היתה לו אמונה בד'.

ידע שד' תמיד איתו ולא שוכח אותו.

האמין שד' פועל בסתה.

וכל מה שד' עושה, יתברר בסוף שזה לטובה.

האיש שלא התלונן נגד ד'

יוסף הצדיק, עבר דברים קשים בחייו, אך מעולם לא התלונן נגד ד'.

א. אחיו שנאו אותו, כיוון שאביהם אהב אותו. מה הוא אשם? - אך הוא לא התלונן נגד ד'.

ב. הוא חלם חלומות, הבין בצדק שהם מד', וראה חובה לספר. ועקב זה אחיו קנאו בו ושנאו אותו, ואביו גער בו - ובכל זאת הוא לא שאל את ד': למה זה מגיע לי?

ג. זרקו אותו לבוה, שם היה לו סבל נורא, אך הוא לא אמר מילה אחת נגד ריבונו של עולם, הבין שזו תוכנית א-לוהית.

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

ומיום ליום אנו מתקדמים גם אם לא מרגישים זאת בכל יום. במבט לאחור אנו רואים את הפער בין המצב שהיינו לפני שנה וחצי לבין המצב הנוכחי. עוד כשנה וחצי נהיה במקום אחר לגמרי. זו הסיבה שאחוזי הגיוס עומדים על יותר ממאה אחוזים. איני יודע אם אכן מערכה זו תהיה הסוף, מן הסתם לא, אבל מדשדוש לדשדוש אנו מתקדמים.

הרע יעבור
הטוב יתגבר
בעזרת ה'

ושבע כפול שבע זוהי השגרה (בריבוע). לאחר ההתרגשות הראשונית של הספירה קשה לנו לחוש התקדמות מיום ליום; זוהי גם הסיבה ששכח שהימים מתקדמים ישנם כאלה ששוכחים לספור ו"נושרים" מהמרוץ. אולם מי שמתמיד ישים לב שפרוטה לפרוטה מצטרפת בסוף לחשבון גדול. בסוף מגיעים למתן תורה.

גיוס המילואים הנוכחי והנחישות לסיים את המערכה בעזה לא נולדו מהאוויר. במשך שנה וחצי אנחנו סופרים ימים,

לדשדוש קדימה

בשבועות האחרונים הייתה תחושה של דשדוש במקום: המערכה בעזה מדשדשת; המאבק באיראן מדשדש; ופירוק הדיפסטייט מדשדש. לאחר שנה וחצי אינטנסיביות שעברנו נדמה שהורדנו הילוך ולא כל כך ברור לאן לוקחים את זה הלאה. לשם כך בדיוק יש את ספירת העומר. ארבעים ותשעת ימי הספירה הם ביטוי לשגרת הטבע (המספר שבע מבטא את שגרת ימי השבוע

יהדות באהבה
מכון מאיר

טלפנייה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות
טלפנים/יות
למען התרומות

שכר בסיס + בנזוסים, משמורת אה"צ/ערב

מעוניינים?
שלחו סמס 052-5121946

חדש על המדף

חדשות הבוקר!

פרשת השבוע בעיתוני התקופה + ספר 'יושע בעיתוני התקופה מאת דביר ומאיר לוישה

www.ChavaBooks.co.il | 02-9973168

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

הפעם שבועית של עלויו פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ ובכיתות דתיות ובכיתות חרדיות

דיוור ישרי בכל רחבי הארץ

היענות מיוחדת: איסוף ועיסוף חוצרים בניילון לפי חמנה הידוק בסיכות הכנסת אינטרטיים לעילונים

052-998513
0528908518@gmail.com